

27 Ιουνίου 2017

Τυφλών εμπειρίες στους βράχους του Αγίου Όρους...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιον Όρος](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Η Ορθοδοξία δεν είναι επινόηση του ανθρώπου ούτε θεωρία, αλλά αποκάλυψη του Θεού και εμπειρία. Μια συγκλονιστική εμπειρία, την οποία πολλοί πιστοί ζουν και ομολογούν, είναι η θαυμαστή και άρρητη ευωδία των αγίων λειψάνων, των αγίων εικόνων και των αγίων τόπων.

Επειδή, με τη χάρη του Χριστού έζησα και εγώ ο αμαρτωλός αυτή την συγκλονιστική εμπειρία, θεωρώ υποχρέωσή μου να αναφέρω κάποια γεγονότα προς δόξαν του Αγίου Τριαδικού Θεού μας και προς ωφέλεια έστω και μιας ψυχής.

Ξεκινώ με ένα προσκύνημα στο Άγιο Όρος, όπου η ευωδία του Χριστού είναι θαυμαστή και έντονη στα άγια λείψανα, στις θαυματουργές εικόνες της Θεοτόκου και άλλων αγίων και σε διαφόρους τόπους όπου έζησαν, αγίασαν και ετάφησαν γνωστοί ή άγνωστοι ασκητές.

Το 1979 ανέβηκα με τον πατέρα μου στα Κατουνάκια όπου, συναντήσαμε τον μακαριστό γέροντα Εφραίμ. Ο γέροντας Εφραίμ μας φέρθηκε με πολλή αγάπη, μας νουθέτησε και μας στήριξε με τα σοφά του λόγια και μας συμβούλεψε να πάμε στην Σκήτη της αγίας Άννης για να προσκυνήσουμε το ευωδιαστό ποδάρι της και στη μονή Κουτλουμουσίου για να προσκυνήσουμε τη θαυματουργή κάρρα της αγίας Παρασκευής. Έτσι πήγαμε στη Σκήτη της αγίας Άννης όπου μείναμε έκπληκτοι από την άρρητη ευωδία του ποδιού της αγίας Άννης.

Μετά πήγαμε στη μονή Κουτλουμουσίου όπου εκτός από την κάρρα της αγίας Παρασκευής προσκυνήσαμε λείψανα και άλλων αγίων, όπως το δεύτερο πόδι της αγίας Άννης, το οποίο ευωδίαζε υπέροχα. Αυτό είναι ένα ολοφάνερο σημάδι της μεγάλης αγιότητας και χάρης που είχε δώσει ο Θεός στη μητέρα της Θεοτόκου.

Μετά από λίγο καιρό, ενώ ήμουν στο σπίτι μου (σημειωτέον ότι ο αρθρογράφος είναι τυφλός), άκουσα χτύπο στην πόρτα και πήγα να ανοίξω. Ρώτησα, ποιός είναι και η απάντηση ήταν: «Δι' ευχών».

Κατάλαβα ότι ήταν κάποιος μοναχός και αμέσως άνοιξα την πόρτα. Τότε ο άγνωστος μέχρι εκείνη την ώρα επισκέπτης μου είπε: «Άπλωσε τα χέρια σου». Υπάκουσα και τότε έβαλε στα χέρια μου μία λειψανοθήκη και μου είπε:

«Προσκύνησε, είναι το πόδι της αγίας Άννης». Προσκύνησα με φόβο Θεού, με ευλάβεια και με μεγάλη χαρά αισθανόμενος για μια ακόμη φορά την άρρητη ευωδία του ποδιού της αγίας Άννης. Δόξασα το Θεό και ευχαρίστησα την αγία Άννα για αυτή την μεγάλη τιμή και ευλογία.

Ευχαρίστησα ακόμη τον πατέρα Νεκτάριο που μου έκανε αυτό το μεγάλο δώρο. Σημειώνω προς δόξαν Θεού ότι τα χέρια μου ευωδίαζαν πολλές ημέρες, παρότι τα

έπλυνα πολλές φορές.

Μεγάλη ευωδία ένιωσα μαζί με άλλους προσκυνητές προσκυνώντας τα λείψανα του αγίου Αρσενίου του Καππαδόκου, την κάρα του αγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, την κάρα του οσίου Παΐσιου-Παναγή Μπασιά στο Ληξούρι, την κάρα του αγίου Παντελεήμονος στην Άνδρο, και τα λείψανα του αγίου Ευφράιμ στην Νέα Μάκρη.

Από μικρό παιδί πηγαίνω στο ναό του αγίου Ανδρέου στην Πάτρα και προσκυνώ την αγία κάρα του. Ποτέ δεν είχα νιώσει κάποια ευωδία, ούτε είχα ακούσει άλλους προσκυνητές ότι ένιωσαν κάποια ευωδία.

Το 1983 στον πρώτο κατανυκτικό εσπερινό στον άγιο Ανδρέα ο γέρων Γεώργιος Καψάνης, ηγούμενος της μονής Αγίου Γρηγορίου του Αγίου Όρους, είπε στην ομιλία του ότι η κάρα του Αγίου Ανδρέου κάποιες φορές ευωδιάζει. Αυτό μου προξένησε μεγάλη απορία. Μετά από μερικά χρόνια ανήμερα της αγίας Βαρβάρας εκκλησιαστήκαμε στον μικρό ναό του αγίου Ανδρέου. Όταν τελείωσε η θεία λειτουργία πήγαμε στο μεγάλο ναό για να προσκυνήσουμε την κάρα του αγίου Ανδρέου.

Εκείνη την ώρα οι νεωκόροι καθάριζαν με πετρέλαιο του δάπεδο του ναού. Η ατμόσφαιρα ήταν αποπνικτική. Επειδή δεν μπορούσα να ανασάνω είπα να προχωρήσουμε γρήγορα. Όταν προσκυνήσαμε την κάρα του αγίου Ανδρέου, αισθανθήκαμε από άρρητη ευωδία. Προσκυνήσαμε και δεύτερη φορά και νιώσαμε πάλι την ευωδία. Ο συγκλονισμός, η χαρά και η ευγνωμοσύνη προς τον άγιο Ανδρέα, που νιώσαμε εκείνη την ώρα, δεν περιγράφονται.

Τη Διακαινήσιμο εβδομάδα του 2009 ο Χριστός μού έκανε ένα πολύ μεγάλο δώρο, που ουδέποτε είχα φανταστεί. Μου έκανε την χάρη μαζί με άλλους προσκυνητές να πάμε στους Αγίους τόπους, εκεί που περπάτησε, δίδαξε, θαυματούργησε, σταυρώθηκε, αναστήθηκε και ανελήφθη στον ουρανό ο Θεάνθρωπος Ιησούς.

Δεν ξέρω από πού να αρχίσω τις συγκλονιστικές εμπειρίες που ζήσαμε σε αυτό το προσκύνημα. Με συντομία αναφέρω στην αγάπη σας την ευωδία του Παναγίου Τάφου, του Γολγοθά, του τόπου που είχαν δέσει τα πόδια του Χριστού στο πραιτώριο και του σημείου σε έναν τοίχο όπου έχει αποτυπωθεί η παλάμη του Χριστού.

Μεγάλη ήταν η ευωδία στο σπήλαιο των ποιμένων, στον τάφο της Παναγίας στην Γεθσημανή και στον τάφο του αγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου. Ακόμη συγκλονιστική ήταν και η ευωδία του σκηνώματος του αγίου Σάββα του ηγιασμένου και των αγίων καρών πολλών ασκητών της μονής του αγίου Σάββα που

είχαν θανατωθεί από τους Πέρσες.

Άφησα τελευταίες δύο συγκλονιστικές εμπειρίες από δύο θαυματουργές εικόνες της Θεοτόκου. Στις 28 Μαΐου 1978 πήγα με την ενορία του αποστόλου Παύλου Πατρών προσκύνημα στην Παναγία Μαλεβή.

Περνώντας την πύλη της μονής νιώσαμε άρρητη και έντονη ευωδία, η οποία όσο πλησιάζαμε στο ναό, τόσο πιο έντονη γινόταν. Προσκυνήσαμε με δέος τη θαυματουργή εικόνα της Παναγίας και κάποια στιγμή ο πατήρ Νικόδημος ακούμπησε στο πρόσωπό μου ένα μεγάλο κομμάτι από βαμβάκι που ήταν γεμάτο από το μύρο που έβγαινε από την εικόνα της Παναγίας.

Στις 7 Ιουνίου 2008 πήγα μαζί με εκλεκτούς αδελφούς και αδελφές εν Χριστώ προσκύνημα στην Άνδρο. Πρώτα πήγαμε στην μονή του αγίου Νικολάου όπου, υπάρχει μία θαυματουργή εικόνα της Παναγίας που μυροβλύζει. Περνώντας την πύλη της μονής νιώσαμε μεγάλη ευωδία. Κάποιοι προσκυνητές, που δεν γνώριζαν για την εικόνα της Παναγίας, ρώτησαν :

«Τι λουλούδια είναι αυτά που μοσχοβολούν τόσο πολύ;»

Μια κυρία τους είπε: «Ελάτε και θα δείτε τι μοσχοβολάει». Όταν μπήκαμε στο ναό η ευωδία ήταν πολύ έντονη. Ένας μοναχός ρώτησε πόσοι είμαστε και μας έδωσε ένα σακούλι με μπαμπακία που είχαν μύρο από την εικόνα της Παναγίας. Αυτό το σακούλι μου το έδωσαν να το κρατώ, όσο μείναμε μέσα στο ναό. Η ευωδία που ένιωθα δεν περιγράφεται. Εκείνη τη στιγμή πέρασε από το νου μου ο εξής λογισμός:

«Η Παναγία με αυτό το ευωδιαστό μύρο μας λέει. Εδώ είμαι. Με βλέπετε;».

Με τη χάρη και το έλεος του Θεού προσπάθησα να σας κάνω κοινωνούς μερικών συγκλονιστικών εμπειριών, που δώρισε ο Θεός σε εμένα τον αμαρτωλό.

Ζητώ συγνώμη για τις ελλείψεις και παραλείψεις μου. Θα είμαι πολύ ευτυχής αν έστω και ένας αναγνώστης αναπέμψει εγκάρδιες δοξολογίες στον Άγιο Τριαδικό Θεό μας. Τέλος, σας παρακαλώ να προσεύχεστε για μένα.

Πηγή: vimaorthodoxias.gr